A

CHANG WING KAI & SATU LAGI

lwn.

PENTADBIR TANAH KUALA LUMPUR

B

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, KUALA LUMPUR
AZMAN ABDULLAH PK
[GUAMAN NO: S7-21-205-2004]
29 MEI 2008

C ***TORT:*** *Kecuaian - Melepaskan wang pampasan kepada seorang penyamar - Tanggungjawab sepatutnya diletak di pihak defendan untuk menjaga kepentingan pelanggan - Pihak defendan mesti mempunyai akauntabiliti dan tidak diberi keistimewaan perlindungan - Sama ada afidavit oleh pihak yang sebenarnya mengetahui bagaimana penipuan*
D *boleh berlaku dikemukakan - Sama ada defendan bertanggungan ke atas plaintif sepenuhnya - Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980, A. 16 k. 1, A. 41 k. 5(1)*

Plaintif-plaintif adalah pentadbir bersama harta pusaka mendiang
E ayahnya Chan Yue Hay yang merupakan pemilik benefisial kepada hartanah GM 1223 Lot 843 Mukim Kuala Lumpur Daerah Wilayah Persekutuan ('tanah tersebut'). Manakala defendan pula adalah pentadbir tanah Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur. Pihak plaintif menyatakan bahawa pihak defendan secara cuai telah
F melepaskan wang pampasan sebanyak RM350,472.58 milik mendiang bapanya kepada seorang penyamar bernama Chan Yue Hay pada 25 Mac 1999 padahal bapa plaintif-plaintif telah meninggal dunia pada 25 Mac 1999. Plaintif-plaintif juga menyatakan mereka tidak pernah diberitahu mengenai pengambilan
G tanah ini. Tiada sebarang borang pun diserahkan kepada mereka. Wang pampasan yang disimpan di Mahkamah Tinggi Kuala Lumpur telah diambil balik oleh defendan dan membayar kepada penyamar itu walaupun nombor kad pengenalan adalah tidak sama dengan nombor kad pengenalan mendiang bapa plaintif-plaintif.
H Plaintif-plaintif telah tidak berpuas hati bagaimana defendan boleh membuat kesilapan dengan membayar wang pampasan kepada penyamar tersebut sedangkan orang yang sebenar telah lama meninggal dunia. Plaintif-plaintif telah memfailkan saman pemula di lampiran satu dan menuntut terhadap defendan, antara lain (i) satu
I perintah deklarasi bahawa plaintif-plaintif sebagai pentadir bersama harta pusaka tersebut adalah pemilik benefisial kepada tanah

tersebut dan (ii) wang pampasan sebanyak RM350,472.58 dibayar kepada plaintif-plaintif sebagai pentadbir bersama harta pusaka Chan Yue Hay.

Diputuskan (membenarkan tuntutan plaintif):

(1) Tanggungjawab adalah terletak kepada pihak defendan untuk berhati-hati dalam urusan sehariannya dan menggunakan kepakaran dan pengalaman mereka untuk menjaga kepentingan pelanggannya iaitu orang awam seperti plaintif. Defendan mempunyai kewajipan berjaga-jaga dan tidak boleh memberi pembelaan bahawa mereka juga tertipu dengan penyamar itu. Pegawai-pegawai dan kakitangan defendan dikehendaki bertanggungan atas kerugian yang dialami oleh plaintif. Jika pihak defendan terlampau melindungi dan tidak mempunyai sebarang akauntibiliti atas kerugian pelanggannya, maka pihak defendan seolah-olah dilihat diberi keistimewaan perlindungan dari boleh disaman atas kecuaiannya. (perenggan 7)

(2) Maklumat kematian Chan Yue Hat pernah dimaklumkan kepada pihak defendan di dalam kes pengambilan tanah simati sebelum ini di sekitar tahun 1987. Untuk tidak berhati-hati sehingga boleh terpedaya oleh si penyamar adalah tidak boleh untuk defendan melepas tangan kerana orang lain tidak mengetahui apa yang benar-benar terjadi. Tiada afidavit oleh orang yang sebenarnya mengetahui kejadian bagaimana penipuan/penyamaran boleh berlaku pada hari tersebut. Afidavit yang dikemukakan oleh defendan adalah oleh pegawai defendan yang hanya mendeposkan afidavit secara 'dengar cakap' dan tidak boleh diterima. Pihak defendan bukan sahaja gagal untuk menjelaskan bagaimana kad pengenalan yang palsu boleh digunakan untuk menipu pegawainya, malah bagaimana boleh dikatakan yang penyamar tersebut boleh kemukakan suratan hak milik asal tanah tersebut apabila plaintif-plaintif menyatakan geran tanah asal berada dengan plaintif. (perenggan 7, 8)

(3) Pegawai defendan yang berjumpa dengan penyamar adalah satu Alias Shaari. Tetapi, afidavit balasan dan afidavit balasan satu telah diikrarkan oleh pegawai defendan bernama Nazli Zainal dan bukannya oleh Alias Shaari. Nazli Zainal tidak boleh menyatakan di dalam afidavit balasan satu yang beliau mengetahui fakta-fakta yang nyatakan fakta tersebut hanya

A boleh diikrarkan oleh pegawai yang bertemu dengan penyamar tersebut. Di bawah A. 41 k. 5(1) Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980 ('KMT itu') deponen sesuatu afidavit yang digunakan untuk menyokong hanya boleh mengangkat sumpah suatu afidavit tentang fakta yang boleh dibuktikannya sendiri B dari pengetahuan dirinya. Oleh itu, tidak ada satu penjelasan langsung bagaimana boleh pihak pegawai defendan bernama Alias Shaari tertipu dengan penyamaran ini. (perenggan 8)

(4) Defendan mempunyai hak untuk mendapatkan sumbangan C (contribution) atau tanggung rugi (indemnity) atau relief atau remedi lain di bawah A. 16 Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980 (KMT 1980) dengan membawa pihak bank dan Lembaga Lebuh Raya Malaysia sebagai pihak ketiga, tetapi oleh kerana defendan tidak memilih peluang ini, mahkamah D menganggap defendan bertanggungan ke atas plaintif sepenuhnya oleh sebab defendan yang mempunyai pengetahuan dan di bawah kawalan defendan. Pihak defendan masih lagi mempunyai kawalan ke atas cek pembayaran tersebut sebelum diserahkan kepada penyamar, jika diambil langkah-langkah E berjaga-jaga mereka boleh mengesan nombor kad pengenalan yang silap itu atau jika pihak defendan berhujah pihak Lembaga Lebuhraya Malaysia dan Bank yang cuai, sepatutnya kedua-dua pihak ini patut dijadikan oleh defendan sebagai pihak ketiga mengikut A. 16 k. 1 KMT 1980. (perenggan 9)

F **Kes-kes yang dirujuk:**

Abdul Halim Abdul Hanan & Ors v. Pengarah Penjara, Taiping & Ors [1996] 1 LNS 67 ***(dirujuk)***

Ewe Keok Neoh v. Ooi Soon Tin & Ors 2 MC 107 ***(dirujuk)***

Ministry Of Housing and Local Government v. Sharp & Anor [1970] 2 QB G *223* ***(dirujuk)***

Pendaftar Dan Pemeriksa Kereta-kereta Motor, Melaka & Ors v. KS South Motor Sdn Bhd [2000] 2 CLJ 573 CA ***(dirujuk)***

Perundangan yang dirujuk:

Rules of the High Court 1980, O. 16 r. 1, O. 41 r. 5(1)

H

Bagi pihak plaintif - Inderjit Singh; T/n B Inderjit Singh
Bagi pihak defendan - Hj Ab Karim Hj Ab Rahman SFC

Dilaporkan oleh Suhainah Wahiduddin

I

PENGHAKIMAN

Azman Abdullah PK:

Pengenalan

[1] Plaintif-plaintif adalah Pentadbir Bersama Harta Pusaka mendiang ayahnya Chan Yue Hay (kad pengenalan kertas; DL 142624) yang merupakan pemilik beneficial kepada hartanah GM1223 Lot 843, Mukim Kuala Lumpur, Daerah Wilayah Persekutuan, dahulu EMR 2109, Lot 843, Mukim Kuala Lumpur (selepas ini dipanggil 'tanah tersebut"). Manakala defendan pula adalah Pentadbir Tanah Wilayah Persekutuan, Kuala Lumpur.

[2] Pihak plaintif menyatakan bahawa pihak defendan secara cuai telah melepaskan wang pampasan sebanyak RM350,472.58 milik mendiang bapanya kepada seorang penyamar bernama Chan Yue Hay (No. k/p; 250625-01-4309 lama; 01277543) pada 25 Mac 1999. Bapa plaintif-plaintif telah meninggal dunia pada 25 Mac 1999 lagi.

[3] Plaintif-plaintif juga menyatakan mereka tidak pernah diberitahu mengenai pengambilan tanah ini. Tiada sebarang borang pun diserahkan kepada mereka. Wang pampasan yang disimpan di Mahkamah Tinggi Kuala Lumpur telah diambil balik oleh defendan dan membayar kepada penyamar itu walaupun nombor kad pengenalan adalah tidak sama dengan nombor kad pengenalan mendiang ayah plaintif-plaintif.

[4] Oleh kerana plaintif-plaintif telah tidak berpuas hati bagaimana defendan boleh membuat kesilapan dengan membayar wang pampasan kepada penyamar tersebut sedangkan orang yang sebenar telah lama meninggal dunia.

[5] Plaintif-plaintif telah memfailkan saman pemula di lampiran 1, dan menuntut terhadap defendan iaitu;

i. Satu perintah deklarasi bahawa plaintif-plaintif sebagai Pentadbir 'Bersama Harta Pusaka Chan Yue Hay adalah pemilik beneficial kepada hartanah GM 1223 lot 843, Mukim Kuala Lumpur, Daerah Wilayah Persekutuan (dahulu EMR 2109, Lot 843, Mukim Kuala Lumpur).

ii. Wang pampasan sebanyak RM350,472.58 dibayar kepada plaintif-plaintif sebagai Pentadbir Bersama Harta Pusaka Chan Yue Hay.

A iii. Faedah atas jumlah tersebut sebanyak 8% setahun mulai 25 Mac 1999 sehingga tarikh penyelesaian.

[6] Mahkamah setelah meneliti afidavit dan hujahan bertulis kedua-dua belah pihak telah membenarkan tuntutan plaintif-plaintif. B Di bawah ini mahkamah akan memberi alasan kepada keputusannya itu.

[7] Antara isu-isu yang diteliti oleh mahkamah;

Kewajipan Berjaga-jaga Oleh Defendan:

C

i. Adalah tidak dinafikan oleh kedua-dua pihak bahawa penyamar yang menuntut wang pampasan dari pihak defendan dengan membawa kad pengenalan yang tidak pernah wujud dan tidak sah. Ini dibuktikan oleh pihak plaintif di dalam afidavit D sokongan di lampiran 2 bertanda "P7 AB". Pihak Jabatan Pendaftaran Negara melalui dua suratnya bertarikh 27 Ogos 2004 dan 2 September 2004 kepada peguam plaintif mengesahkan sebagai;

E Surat pertama (bertarikh 27 Ogos 2004);

> Dukacita dimaklumkan, setelah semakan dibuat dengan Daftar Rekod Kad Pengenalan, didapati kad pengenalan no. 250625-01-4309 TIDAK PERNAH dikeluarkan oleh Jabatan Pendaftaran Negara Malaysia. Sebarang penggunaan keatas F nombor kad pengenalan tersebut adalah tidak sah. Oleh itu JPN tidak dapat membekalkan maklumat sepertimana yang diminta.

Surat kedua (bertarikh 2 September 2004);

G

> Tuan/Puan,
>
> Pengesahan Kad Pengenalan
>
> Nama; Chan Yue Hay (No. KP 0127543)
>
> H Adalah saya dengan hormatnya …
>
> 2. Dimaklumkan setelah semakan dibuat dari Daftar Rekod Ibu Pejabat kami didapati kad Pengenalan NO. 0127543 adalah BUKAN KEPUNYAAN penama di atas.

I Dari kedua-dua surat ini adalah jelas bahawa penyamar yang telah menggunakan kad pengenalan palsu dan telah dapat memohon untuk mengeluarkan wang pampasan milik orang yang telah meninggal dunia.

ii. Mahkamah ini berkeputusan bahawa tanggungjawab adalah terletak kepada pihak defendan untuk berhati-hati dan dalam urusan sehariannya dan menggunakan kepakaran dan pengalaman mereka untuk menjaga kepentingan pelanggannya iaitu orang awam seperti plaintif.

iii. Saya juga berpendapat pihak defendan yang mempunyai kepakaran akan urusan seharian jika dibandingkan dengan orang awam. Oleh itu defendan mempunyai kewajipan berjaga-jaga dan tidak boleh memberi pembelaan bahawa mereka juga tertipu dengan penyamar itu. Pegawai-pegawai dan kakitangan defendan dikehendaki bertanggungan atas kerugian yang dialami oleh plaintif. Jika pihak defendan terlampau dilindungi dan tidak mempunyai sebarang akauntibiliti atas kerugian pelanggannya, maka pihak defendan seolah-olah dilihat diberi keistimewaan perlindungan dari boleh disaman atas kecuaiannya.

iv. Di dalam kes Mahkamah Rayuan Malaysia iaitu kes *Pendaftar Dan Pemeriksa Kereta-kereta Motor, Melaka & Ors v. KS South Motor Sdn. Bhd.* [2000] 2 CLJ 573, yang mana mempunyai fakta yang agak sama, di mana pihak Pendaftar Dan Pemeriksa Kereta-kereta Motor Melaka telah cuba meletakkan kesalahan kepada penceroboh daftar maklumat fail-fail yang dikawal oleh mereka oleh itu pihak plaintif iaitu orang awam yang juga merupakan pelanggan mereka tidak boleh meletakkan tanggungjawab kepada pihak perayu/defendan.

v. Mahkamah Rayuan memutuskan bahawa pihak perayu/defendan tiada alasan diberikan tentang bagaimana dokumen yang dipalsukan dijumpai pada daftar perayu-perayu dan mahkamah hanya boleh membuat kesimpulan bahawa telah berlakunya salah urusan dan kecuaian yang ketara. Perayu-perayu mestilah bertanggungjawab atas pengabaian dalam kewajipan ini.

Dato' Siti Norma J, selanjutnya menambah:

> Likewise on the facts of the instant appeal, although we acknowledge that the forged documents were done by person or persons unknown, the fact that not only such forged documents found their way into the registries of the first and second appellants, but that they replaced legitimate files originally maintained by them, indicate that there had been gross mismanagement and negligence. We are also informed that this is not an isolated case but that there had been wide transgression and that this appeal is the forerunner of more cases to come

A before the courts. No reason was given how this could have happened and we can only conclude that the day-to-day operations at the registries of the first and second appellants have not been conducted properly or professionally. For this dereliction of duty, we say that the first and second appellants must be made accountable. It is our opinion that the law should be that registers B maintained by them must contain accurate particulars of all vehicles registered by them. This is essential for the good working of the register system as owners of motor vehicles or anybody else involved in the motor trade conduct searches on the registers on payment of a fee and 'clearly a duty to take care must exist C in such a case. See the case of *Ministry of Housing and Local Government v. Sharp & Anor.*

vi. Malah Mahkamah Rayuan memutuskan walaupun terdapat cubaan untuk pihak perayu/defendan mengelak dari D bertanggungjawab dengan meletakkan amaran dislip maklumat yang dikeluarkan seperti berikut "Pemilik berdaftar ialah orang yang menyimpan kereta itu. Ia boleh jadi atau tidak pemilik sah bagi kereta itu." tetapi mahkamah masih memutuskan pihak perayu adalah bertanggungjawab dan pernyataan pengecualian ini tidak melindungi tanggungjawab pihak perayu. E

vii. Mahkamah Rayuan ada merujuk pada satu kes Inggeris, iaitu di dalam kes *Ministry Of Housing and Local Government v. Sharp & Anor* [1970] 2 QB 223, diputuskan pihak kerajaan tempatan yang bertanggungjawab atas kesilapan keraninya: F

> In finding the registrar liable, the court at p 266 of the report then adopted the following:
>
> He must answer for the mistakes of the clerk and make compensation for the loss. He is a public officer and comes G within the settled principle of English law that when an official duty is laid on a public officer, by statute or by common law, then he is personally responsible for seeing that the duty is carried out. He may and often does, get a clerk or minor official, to do the duty for him, but, if so, H he is answerable for the transgression of the subordinate ... Sometimes it is an absolute duty, in which case he must see that it is performed absolutely. At other times it is only a duty to use due diligence, in which case he must see that due diligence is used. But, in any event, if the duty is broken, and injury done thereby to one of the public, then I the public officer is answerable. The injured person can sue him in the civil courts for compensation. ... By law he is

responsible. He will, of course, if he is wise, insure himself against his liability: or get the Government to stand by him. But liable he is – to the person injured.

viii. Di dalam kes kita pada hari ini, maklumat kematian Chan Yue Hay @ Chan Yee Hee pernah dimaklumkan kepada pihak defendan di dalam kes pengambilan tanah simati sebelum ini di sekitar tahun 1987. Pihak plaintif ada mengeksibitkan afidavit (lampiran 2) P8 oleh emak plaintif. Selain dari afidavit tersebut terdapat beberapa surat yang memaklumkan akan kematian Chan Yue Hay oleh isterinya. Mahkamah dapat menerima alasan pihak defendan bahawa tidak terdapat pengetahuan oleh pegawai defendan yang mengendalikan kes hari ini bahawa terdapat pengambilan tanah simati sebelum ini. Namun untuk tidak berhati-hati sehingga boleh terpedaya oleh si penyamar adalah tidak boleh untuk defendan melepas tangan kerana orang lain tidak mengetahui apa yang benar-benar terjadi.

[8] Afidavit Balasan Defendan Gagal Menjelaskan Isu Fakta Utama

i. Satu isu lagi yang agak penting ialah tiada afidavit oleh orang yang sebenarnya mengetahui kejadian bagaimana penipuan/ penyamaran boleh berlaku pada hari tersebut. Afidavit yang dikemukakan oleh defendan adalah oleh pegawai defendan yang hanya mendeposkan afidavit secara 'dengar cakap' dan tidak boleh diterima.

ii. Untuk isu ini, izinkan saya memberi sedikit kronologi fakta kes,

– Pada 11 Februari 1999 perintah telah diberi oleh Mahkamah Tinggi Kuala Lumpur atas permohonan *ex parte* oleh pihak defendan (sila lihat afidavit balasan defendan 12 – NBZ9) di mana pihak defendan mendepositkan wang pampasan atas alasan tuanpunya tidak dapat dikesan. Mengikut minit catitan di NBZ10.

– Pada 19 Februari 1999 penyamar telah datang di hadapan pegawai defendan dan mengaku sebagai Chan Yue Hay. Di lihat kepada surat yang ditulis oleh penyamar itu bertarikh 2 Mac 1999 (NBZ13) pegawai defendan yang berjumpa dengan penyamar pada 19 Februari 1999 adalah bernama En. Alias bin Shaari.

iii. Afidavit balasan dan afidavit balasan 1 telah diikrarkan oleh pegawai defendan bernama Nazli bin Zainal (lampiran 12 dan 16) masing-masing bertarikh 3 Mei 2005 dan 24 Mei 2005 bukannya oleh En. Alias bin Shaari. En. Nazli bin Zainal tidak boleh menyatakan di dalam afidavit balasan 1 yang beliau mengetahui fakta-fakta di perenggan 3, yang nyatakan fakta tersebut hanya boleh diikrarkan oleh pegawai yang bertemu dengan penyamar tersebut. Di bawah A. 41 k. 5(1) Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980 ('KMT itu'), deponen sesuatu afidavit yang digunakan untuk menyokong hanya boleh mengangkat sumpah suatu afidavit tentang fakta yang boleh dibuktikannya sendiri dari pengetahuan dirinya.

iv. Mahkamah ini hanya berpeluang meneliti keterangan melalui afidavit sahaja di dalam tindakan melalui saman pemula ini, ianya berbeza dengan tindakan writ dimana saksi-saksi akan dipanggil memberi keterangan di hadapan mahkamah. Di dalam kes *Abdul Halim bin Abdul Hanan & Ors v. Pengarah Penjara, Taiping & Ors* [1996] 1 LNS 67 diputuskan bahawa oleh kerana peguam plaintif bukan seorang banduan di Penjara Taiping pada masa yang berkenaan itu, dia tidak dapat mendeposkan bahawa fakta-fakta yang didakwa telah berlaku dalam penjara itu.

v. Oleh itu tidak ada satu penjelasan langsung bagaimana boleh pihak pegawai defendan bernama En. Alias bin Shaari tertipu dengan penyamaran ini. Jika ada pakatan dalaman untuk mengambil wang-wang pampasan yang tidak dituntut di kalangan pihak ketiga dengan pegawai defendan tidak ada siapa yang dapat menafikannya setakat ini dipihak defendan.

vi. Malah di dalam kes *Pendaftar Dan Pemeriksa Kereta-kereta Motor, Melaka* yang dirujuk awal tadi, Hakim Siti Norma memberi teguran akan kegagalan pihak perayu yang juga badan kerajaan gagal untuk memberi sebab kenapa boleh berlaku pencerobohan maklumat di dalam Jabatan Kerajaan itu dan pihak tersebut mesti bertanggungjawab dan tidak sewenang-wenang mengeluh yang mereka ditipu atau diperdayakan;

> No reason was given how this could have happened and we can only conclude that the day-to-day operations at the registries of the first and second appellants have not been conducted properly or professionally. The First and Second appellants must be made accountable.

vii. Pihak defendan bukan sahaja gagal untuk menjelaskan bagaimana kad pengenalan yang palsu boleh digunakan untuk menipu pegawainya, malah bagaimana boleh dikatakan yang penyamar tersebut boleh kemukakan suratan hak milik asal tanah tersebut apabila plaintif-plaintif menyatakan geran tanah asal berada dengan plaintif. Adalah juga secara kebetulan selepas seminggu perintah wang pampasan didepositkan ke mahkamah diberikan (lihat perintah Mahkamah Tinggi S3-21-204-1998 NBZ9) tiba-tiba muncul kononnya tuanpunya tanah hendak menuntut duit tersebut dan permohonan sekali lagi untuk notis pemberhentian dipohon oleh defendan kepada mahkamah (lihat NBZ14).

[9] Tiada Tindakan Ke Atas Pihak Ketiga Atas Isu Nombor Kad Pengenalan

i. Cek yang dikeluarkan oleh pihak pembayar iaitu Lembaga Lebuh Raya Malaysia (LLM) terdapat kesilapan daripada apa yang diarahkan oleh pihak defendan kepada LLM. Namun begitu dilihat pada surat dari LLM bertarikh 24 Mac 1999 kepada defendan NBZ2 lampiran 16, ternyata cek di atas nama Chan Yue Hay dengan nombor kad pengenalan 250625-10-4309 dihantar kepada pihak defendan dan barulah defendan memberikannya kepada penyamar.

ii. Begitu juga dengan pihak bank yang membenarkan pembayaran walaupun terdapat kesilapan didalam nombor kad pengenalan diatas cek tersebut pihak bank masih melepaskan pembayarannya.

iii. Mahkamah berkeputusan bahawa defendan mempunyai hak untuk mendapatkan sumbangan (contribution) atau tanggung rugi (indemnity) atau relief atau remedi lain di bawah A. 16 Kaedah-kaedah Mahkamah Tinggi 1980 (KMT 1980) dengan membawa pihak bank dan Lembaga Lebuh Raya Malaysia sebagai pihak ketiga, tetapi oleh kerana defendan tidak memilih peluang ini, mahkamah menganggap defendan bertanggungan ke atas plaintif sepenuhnya oleh sebab defendan yang mempunyai pengetahuan dan di bawah kawalan defendan.

iv. Mengikut A. 16 k. 1 KMT 1980 diperuntukkan:

1(1) Jika dalam apa-apa tindakan, seorang defendan yang telah memasukkan kehadiran:

A (a) menuntut apa-apa sumbangan atau tanggung rugi daripada seseorang yang belum lagi menjadi pihak dalam tindakan itu; atau

(b) menuntut apa-apa relief atau remedi daripada seseorang yang sedemikian berhubungan dengan atau berkaitan dengan hal-perkara asal bagi tindakan itu dan pada keseluruhan relief atau remedi yang dituntut sama sahaja dengan setengah-setengah relief atau remedi yang dituntut atau remedi yang dituntut oleh plaintif; atau

(c) berkehendakkan bahawa apa-apa soalan atau isu yang berhubungan dengan atau berkaitan dengan hal-perkara asal bagi tindakan itu patut diputuskan bukan sahaja di antara plaintif dengan defendan tetapi juga di antara salah seorang atau kedua-duanya daripada mereka itu dengan seseorang yang belum lagi menjadi pihak dalam tindakan itu,

v. Di dalam kes *Ewe Keok Neoh v. Ooi Soon Tin & Ors.*, 2 MC 107, permohonan dibuat oleh defendan-defendan untuk arahan ke atas pengeluaran notis pihak ketiga terhadap co-defendan. Tindakan ini adalah ke atas kesemua defendan-defendan untuk satu cek yang ditandatangani oleh mereka sebagai pemegang amanah bersama dan pihak defendan menyatakan bahawa cek tersebut telah diletakkan di bawah kepercayaan pihak co-defendan dengan beberapa syarat, tetapi pihak co-defendan telah menggunakan cek tersebut dan pihak-pihak defendan meminta mahkamah memberi perintah kepada defendan dan ditanggung rugi oleh co-defendan. Mahkamah telah memutuskan ini adalah kes yang jelas di mana timbul isu notis pihak ketiga terhadap co-defendan.

vi. Oleh itu pihak defendan masih lagi mempunyai kawalan keatas cek pembayaran tersebut sebelum diserahkan kepada penyamar, jika diambil langkah-langkah berjaga-jaga mereka boleh mengesan nombor kad pengenalan yang silap itu atau jika pihak defendan berhujah pihak Lembaga Lebuhraya Malaysia dan bank yang cuai, sepatutnya kedua-dua pihak ini patut dijadikan oleh defendan sebagai pihak ketiga mengikut A. 16 k. 1 KMT 1980.

[10] Atas alasan-alasan ini saya membenarkan tuntutan plaintif di I lampiran 1 dengan kos.